

[Socialministeren.]

Det har det ærede Medlem Ret i, Det er saaledes, at netop medens vi behandler denne Lov her paa Rigsdagen, er der blevet taget fra Krigsinvaliderne, jeg husker ikke Tallet, men omtrent 100 000 Kr., for saa vidt som Tillæget er gaaet ned med dette Beløb. Jeg kan godt her røbe den Hemmelighed, at jeg overfor Udvalget i Landstinget sagde, at jeg ikke vilde være betænkkelig, selv om Udgifterne blev forøget med et noget større Beløb, end jeg havde foreslaaet, saaledes som Forholdene er, idet dette Tillæg er gaaet nedad. Men allerede under Forhandlingen ved første Behandling i Landstinget, blev der fra konservativ Side — jeg erindrer ikke, om det ogsaa skete fra Venstre — ytret Betænkkelighed ved overhovedet at forøge Udgifterne under Øjeblikkets finansielle Forhold, og der kunde altsaa ikke — i hvert Fald ikke i Landstinget — blive Enighed i Udvalget om at stille videregaaende Krav til Statskassen, end dette Forslag indeholder.

Det er rigtigt, at Udgifterne stadig vil gaa tilbage, men vi har en saa forudseende Finansminister her i Landet, at Finansministeren forlængst har været klar over, at dette vilde ske og har taget dette med i sine Beregninger, og Forholdet er saaledes, at man ikke har ment at burde gaa videre specielt ikke i den Retning, som det ærede Medlem Hr. Schmidt antydede med Hensyn til Forhøjelser for Enker og Børn. For selv om ingen misunder de sønderjydske Enker, saa er de jo, naar man ser paa den danske Lovgivning om Enker og Børn, langt, langt bedre stillet end Enker og Børn efter den øvrige sociale Lovgivning. Under Hensyn hertil har det ikke været muligt at imødekomme Ønskerne fra Krigsinvalidernes Side paa dette Omraade, idet det her drejer sig om saa store Beløb, at jeg ikke har turdet rejse dette Krav.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Ernst Christensen: Ja, den højtærede Ministers Eksempel var jo meget morsommere end mit Eksempel. Jeg skal til det Eksempel, jeg fremførte, sige, at jeg kan jo ikke modbevise Lægernes Afgørelse eller Kendelse — de har sikkert handlet efter bedste Samvittighed —, men en Lægmands Betragtning har ogsaa sin Berettigelse her i Livet, og det vilde sikkert ikke have været langt fra det rigtige, hvis man havde resolveret saadan, at en Enke efter en

tysk Soldat, der døde i Krigstjenesten og døde efter Operation paa et tysk Militærlazaret, bør have Pension.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2271).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig at forelægge for det høje Folketing Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden. Dette Lovforslag faldt ved Fremsættelsen i Landstinget i to Dele. Den første Del af Lovforslaget tager Sigte paa de Bestemmelser, der indeholdes i den nugældende Dampkedellov i §§ 7—8 om Adgangen til at passe Kedler. Denne Adgang betinges for Øjeblikket af, at vedkommende har bestaaet enten den saakaldte Maskinpasserprøve eller den saakaldte Kedelpasserprøve. Om Adgangen til at indstille sig til denne sidste Prøve bestemmes i Loven, at Personer, der i mindst 2 Aar har faaet faglig Uddannelse i et Værksted, hvor der forfærdiges Dampkedler eller Dampmaskiner, er berettiget dertil. Denne Bestemmelse forekommer ikke mig fyldestgørende, idet det jo faktisk kan give en Person, der vel har Kendskab til en Dampkedels Indretning, men som ingen Sinde har prøvet at passe en saadan eller har deltaget i Pasningen deraf, Adgang til at faa Certifikat som Kedelpasser, fordi han har været paa et saadant Værksted. Dette er navnlig betænkeligt, naar man ser hen til den store Vækst i Antallet af Kedelanlæg, navnlig i Kapaciteten, og disse Anlægs Udvikling i det hele, idet de stadig er blevet mere og mere komplicerede. Endvidere fører den nuværende Formulering af Dampkedelloven til, at Maskinværksteder, der er godkendt som Uddannelsessteder til Maskinpasserprøven og Maskinisteksamen, ikke kan anerkendes til Kedelpasserprøven. Det synes